

NAZARÆERENS KIRKE

EN LEVENDE TRO

Hvad tror nazaræere på

Kerneverdier

1. Vi er en kristen kirke
2. Vi er en helligedskirke
3. Vi er en missionerende kirke

NAZARÆERENS KIRKE

Distriktskontoret - Tlf.: 56 14 50 16
(e-mail: kajove@image.dk)

En levende tro:

Hvad nazaræere tror

Enhver organisation som har bestået i en årrække, hviler på en dybtgående fælles kombination af formål, tro og værdinormer. Det gælder også Nazaræerens Kirke. Vi blev grundlagt med det formål at forandre verden ved at sprede læren om bibeltro hellighed. Vi er en missionerende kirke og en hellighedskirke på samme tid. Vor mission er at 'gøre alle folkeslag' til disciple med Kristi sindelag.

Det nuværende og fremtidige virke for Nazaræerens Kirke defineres ved vor deltagelse i Guds mission. Vi er derfor et udtryk for Jesu Kristi kirke og en organisation med eget særpræg, ikke blot på grund af, hvad vi tror, men også ud fra måden, hvorpå vi giver vort unikke bidrag til Guds riges fremme.

Når Nazaræerens Kirke bevæger sig ind i det nye årtusinde, er det en passende anledning til at fremhæve de bibelske sandheder, som vi fastholder og lovpriser med glæde. Vore mest værdsatte skatte – vor mission, kald, tro og højeste værdier – tilbyder vi villigt som gave til kommende generationer.

Vi beder om, at vore kerneværdier fortsat vil tjene som lys for dem, der skal finde vej gennem godt og ondt i 10-året, som ligger foran.

Kerneværdier

1

Vi er en kristen kirke

Tilhørende den universelle kirke står vi sammen med alle sande troende om forkyndelsen af Jesus Kristus som Herre, og tilslutter os de historiske treenigheds trosbekendelser. Vi værdsætter vor wesleyanske hellighedsarv og anser den for at være en måde til forståelse af troen, som er sand mod skriften, fornuften, traditionen og erfaringen.

2

Vi er en hellighedskirke

Gud, som er hellig, kalder os til et liv i hellighed. Vi tror, at Helligånden søger at gøre et 2. nådeværk i os, omtalt med forskellige udtryk inkl. "fuld helliggørelse" og "dåben med Helligånden". Det sker ved, at han renses os fra al synd, fornyr gudsbilledet i os, sætter os i stand til at elske Gud med hele vort hjerte, sjæl, sind og styrke og vor næste som os selv, og ved at fremkalde Kristi sindelag i os. Hellighed i troendes liv forstås tydeligst som Kristuslighed.

3

Vi er en missionerende kirke

Vi er et 'udsendt' folk, som lydhør mod Kristi kald og udrustet af Helligånden går ud i al verden for at vidne om Jesus og sammen med Gud opbygge kirken og fremme hans rige. Vor mission (a) begynder med tilbedelse, (b) tjener verden med evangeliet og omsorg, (c) ansporer troende til kristen modenhed gennem discipelskab og (d) forbereder kvinder og mænd til tjeneste gennem højere kristen uddannelse.

Essays

Vi er en kristen kirke

Vi er forenet med alle troende i forkyndelsen af Jesus Kristus som Herre. Vi tror, at Gud i sin guddommelige kærlighed tilbyder alle mennesker syndsforladelse og et genoprettet fællesskab med Ham. Vi tror, at vi efter forligelse med Gud også må forlige os med hinanden, elske hinanden som Gud har elsket os og tilgive hinanden som Gud har tilgivet os. Vi tror, at vor levevis sammen skal afspejle Kristi karakteregenskaber. Vi står sammen med kristne overalt og bekræfter de historiske treenigheds trosbekendelser og værdsætter højt vor arv i den wesleyanske hellighedstradition. Vi anser bibelen for den vigtigste kilde til åndelige sandheder, bekræftet af fornuften, traditionen og erfaringen.

Fælles med al Guds folk bekender og tilbeder vi Jesus Kristus, Herren.

Jesus Kristus er kirkens Herre, og kirken er iht. den apostoliske trosbekendelse ét, hellig, universel og apostolsk. I Jesus Kristus og ved Helligånden tilbyder Gud Fader tilgivelse for synd og forligelse til hele verden. De, som i tro modtager Guds tilbud, bliver Guds folk. Som tilgivne og forligte i Kristus tilgiver og forliger vi os med hinanden. På den måde er vi Kristi kirke og legeme og åbenbarer legemets enhed.

Som Kristi legeme har vi "én Herre, én tro, én dåb." Vi bekræfter Kristi kirkes enhed, og stræber i alt efter at bevare den.

Jesus Kristus er den hellige Herre. Derfor er Kristi kirke ikke alene ét, men også hellig. Kirken skal være hellig i dens enkelte dele og som

helhed - de enkelte lemmer skal som hovedet være helligt. Kirken er både hellig og kaldt til hellighed. Den er hellig, fordi den er Kristi legeme, som for os er blevet til retfærdighed og hellighed. Den er kaldt til at være hellig af Gud, som "før verdens grundvold blev lagt, udvalgte os til at være hellige og uden dadel". Som Kristi legeme skal vor levevis sammen som kirke udtrykke Kristi hellige karakter, han, som "tømte sig selv og tog tjenerskikkelse på". Vi betragter Kristi kirkes hellighed for som en gave såvel som et kald.

Jesus Kristus er kirkens Herre. Derfor er Kristi kirke ikke alene ét og hellig, men også universel og inkluderer alle, som bekræfter kristendommens væsentlige trosartikler. Vi vedkender os den apostoliske trosbekendelse, som er blevet fastholdt af kristne overalt og gennem alle tider. Vi slutter op om John Wesley's forståelse af den universielle ånd, ved hvilken vi har fællesskab med alle som bekræfter bibelens centrale betydning, og vi viser tolerance over for dem, som er uenige med os på punkter, der er uvæsentlige for vores frelse.

Jesus Kristus er bibelens Herre. Derfor er kirken ikke alene én, hellig og universel men også apostolsk. Den er bygget på apostle og profeters grundvold og har viet sig til fortløbende at fastholde apostlenes lære. Kirken lægger specielt vægt på skriften, som er dens eneste rettesnor for tro og liv. Jesu herredømme over skriften betyder, at vi skal forstå bibelen gennem Helligåndens vidnesbyrd, hvor skriften beretter om Jesus. For at bekræfte og korrigere vor forståelse af skriften, værdsætter og respekterer vi de ældste trosbekendelser og andre røster fra den kristne tradition, som troværdigt forklarer skriften. Vi tillader også, at vor forståelse af skriften bliver vejledt af Helligånden, når den taler til os om bekendelse, tro

og vished. Endeligt afprøver vi vor forståelse af skriften ved at vurdere rimeligheden og sammenhængen i dens vidnesbyrd om Jesus.

Vi er især kaldet til at være vidner om Kristi kirkes hellighed som fastholdt i den wesleyanske hellighedstradition. Vi bekræfter frelsens grundlag som nåde alene ved tro på Jesus Kristus vor frelser. Derved bekræfter vi fortsat at Kristi kirke er én, universel og apostolsk. Men vort specielle kald er, over for verden og kirken, at synliggøre og pege på hellighedens centrale plads og at opfordre Guds folk til et liv fyldt med Faderens hellige kærlighed. Derfor bekræfter vi den wesleyanske hellighedsforståelse af den kristne tro og søger at forblive tro mod dens centrale lære: Guds forudgående nåde og nådemidler, bekendelse, tro, den nye fødsel, retfærdiggørelse vished, det kristne fællesskab og dets discipliner og fuldkommenhed i kærlighed.

Vi er kaldet af skriften og draget af Guds nåde til at tjene Gud og elske Ham med hele vort hjerte, sjæl, sind og styrke, og vor næste som os selv. Til dette formål vier vi os helhjertet til Gud, idet vi tror, at vi kan blive "fuldkommen helliggjort", et nådeværk som følger genfødselen. Vi tror, at Helligånden afslører, renses, fylder og udruster os, når Guds nåde dag for dag omdanner os til troende, der er kærlige og åndeligt disciplinerede med etisk og moralsk renhed, omsorg og retfærd. Det er Helligåndens værk at restituere os i Guds billede og skabe i os Kristi karakteregenskaber. Troendes liv i hellighed forstås bedst som Kristuslighed.

Vi tror på Gud Fader, Skaberen, som skaber det, der ikke før var til. Engang fandtes vi ikke, men Gud skabte os til sig selv i sit eget billede. Vi er bemyndiget til at være Guds billede: "Jeg er Herren jeres Gud, og I skal hellige jer og være hellige, thi jeg er hellig". (3. Mosebog 11:44)

Vor længsel efter at være et helligt folk har sit udspring i Guds hellige væsen. Guds hellighed peger på hans guddommelighed, hans væsens fuldkomne særegenskab. Der findes ingen som Ham i majestæt og herlighed. Den passende reaktion ved et sådan strålende væsens tilstedeværelse er tilbedelse af Gud som Gud. Guds hellighed kommer til udtryk i hans nådige forløsende handlinger. At mødes med den Gud, som åbenbarer og giver sig selv, gør tilbedelse mulig, og tilbedelse bliver den primære måde at kende Ham på. Vi tilbeder den hellige, forsonende Gud ved at elske, hvad han elsker.

Tilbedelsen af vor store og nådige Gud har mange sider. Ofte sker det ved bøn og lovprisning

i trosfællesskabet. Den kommer også til udtryk i personlige andagter, taksigelse, lovsang og lydighed. Evangelisering, omsorg for vor næste, at arbejde moralsk retskaffenhed, er alle handlinger, som tilbeder vor hellige Gud. Selv vort daglige liv bliver handlinger, som tilbeder og får en sacramental betydning, når tilbedelse af en hellig Gud bliver en livsstil.

Jesus Kristus åbenbarede den ene hellige Gud for os og blev et forbillede på et helligt liv. Jesus giver os en forståelse af hellighed ved sin levevis, offervilje og lære, som vi finder den i evangelierne, specielt i 'bjergprædikenen'. Som hellighedskirke søger vi at ligne Jesus i tanke og handling. Ved sin nåde sætter Gud troende, som tilbeder helhjertet, i stand til at leve et Kristus-lignende liv. Det betragter vi som hellighedens væsen.

Gud har også betroet os den gave og det ansvar at kunne vælge. Fordi vi er født med en tendens til synd, er vi tilbøjelige til at vælge vore egne veje i stedet for Guds (Esajas 53:6). Vi har fordærvet Guds skabning med vor synd, og er 'døde i vore overtrædelser og synder' (Ef. 2:1). Hvis vi igen skal leve åndeligt må Gud, som skaber det, der ikke før var til, nådigt genskabe os påny ved sin søns forsonende værk.

Vi tror, at Gud på enestående vis kom til vor verden ved legemliggørelse af hans eneste søn Jesus fra Nazareth, det historiske Gudsmenneske. Jesus kom for at forny Guds billede i os, så vi kan blive hellige. Vi tror, at hellighed i den troendes liv både er resultatet af en kriseoplevelse og en livslang proces. Efter genfødslen drager Ånden os ved Guds nåde til fuld overgivelse af vore liv til Ham. Ved den guddommelige handling kaldt 'fuld helliggørelse eller 'dåb med Helligånden', renses han os fra arvesynd og tager bolig i os med sin hellige tilstedeværelse. Han gør os fuldkomne i kærlighed, sætter os i stand til at leve i moralsk

oprigtighed og udruster os til at tjene.

Jesu Ånd virker i os for at genskabe sin egen karakter, som er hellig kærlighed. Han sætter os i stand til at "iføre os det nye menneske, der blev skabt i Guds billede til at leve i retfærdighed og hellighed (Ef. 4:24). At ligne Gud er at ligne Jesus. Når det guddommelige billede er genskabt i os ved Guds helliggørende værk, erkender vi, at vi endnu ikke er blevet åndeligt fuldkomne. Vort endelige mål er Kristuslighed i ord, tanke og gerning. Ved fortsat modtagelighed, tro og lydighed, tror vi, at vi "forvandles efter det billede, vi skuer, fra herlighed til herlighed" (2. Kor. 3:18). Denne proces styrkes, når vi lever et liv i tilbedelse, der finder sted på mange måder, inkluderende en åndelig disciplineret livsstil, fællesskabet og ansvarlighed i den lokale menighed. Som en gruppe troende i en forsamling søger vi at være et Kristuslignende fællesskab, der tilbeder Gud med hele vort hjerte, og er modtagelig for hans kærlighed, renhed, kraft og omsorg.

Som en hellighedsbevægelse befinder vi os ikke i et historisk og gejstligt tomrum. Vi identificerer os med det Nye Testamente og den første tids menigheder. Vore trosartikler placerer os klart i kristendommens klassiske tradition. Vi identificerer os med den armenske tradition, der forkynnder fri nåde (Jesus døde for alle) og menneskets frihed - nemlig en Gud-given mulighed for alle til at vælge Gud og frelse. Vi sporer også vor åndelige arv til den wesleyanske vækkelse i det 18. århundrede og til helligheds-bevægelserne i det 19. og 20. århundrede.

Gennem årene har hellighedsbevægelsen haft Jesus i centrum. Vi tilbeder Jesus. Vi elsker Jesus. Vi tænker Jesus. Vi lever Jesus. Dette er hellighedens væsen og synlige resultat. Det er kendetegnet ved et helligt folk.

3a. Vort kald til tilbedelse

Kirkens mission i verden begynder i tilbedelse. Det er, når vi er sammen for Guds ansigt i gudstjenesten - synger, lytter til skriften, der oplæses, bringer vor tiende og gaver, beder, hører prædikenen, døber og modtager nadver - at vi stærkest kender, hvad det vil sige at være en kristen. Vor overbevisning om, at Guds virke ud over vor jord primært bliver udført af tilbedende menighedsforsamlinger, giver os den opfattelse, at vor mission omfatter modtagelsen af nye medlemmer i kirkens fællesskab samt grundlæggelse af nye tilbedende forsamlinger.

Tilbedelse er det stærkeste udtryk for vor kærlighed til Gud. Det er Gudcentreret beundring, som ærer Ham, som i nåde og barmhjertighed genløser os. De foretrukne rammer for tilbedelse er lokalmenigheden, hvor Guds folk mødes - ikke for selv-centrerede oplevelser eller for selv-herliggørelse, men i selv-overgivelse og selv-opofrelse. Tilbedelse er menigheden i kærlig, lydige tjeneste for Gud.

Tilbedelse er det første privilegium og ansvar Guds folks har. Det er forsamlingen i pagtsfællesskabet for Guds ansigt i proklamation og lovprisning af, hvem Han er, hvad Han har gjort og hvad Han har lovet at gøre.

Den lokale menighed i tilbedelse er kernen af vor identitet. Nazaræerens Kirke er i alt væsentligt lokale, tilbedende forsamlinger, og det er i og gennem dem, at vor mission fuldføres. Kirkens mission finder mening og vej i tilbedelsen. Det er ved forkyndelse af Ordet, nadveren, skriftlæsningen, og sangen - både salmer og kor - fællesbøn-

nen, tiende og gaver, at vi stærkest kender betydningen af at være et Guds folk. Det er i tilbedelsen, vi klarest erkender betydningen af at være deltagere i Guds forløsende værk.

Kaldet til tilbedelse er fundamental for vor kirke. I og med at Nazaræerens Kirke først og fremmest består af lokale, tilbedende forsamlinger, vil kaldet til tilbedelse omfatte en fortsat satsning på opstart af nye forsamlinger.

3b. Vort kald til omsorg og evangelisation

Som personer, der har indviet sig til Gud, deler vi hans kærlighed for de fortabte og hans omsorg for fattige og nedbrudte. 'Kærlighedsbudet' og 'Missionsbefalingen' pålægger os at engagere os i verden gennem evangelisering, omsorg og retfærd. Med det formål har vi viet os til at kalde folk til tro på Jesus, til at have omsorg for mennesker i nød, til at modsætte os uretfærdighed og stå sammen med de undertrykte, virke for at beskytte og bevare Guds skaberværks ressourcer og inkludere alle som 'påkaldet Herren Jesu Kristi navn' til at deltage i vort fællesskab.

Kirken demonstrerer sin kærlighed til Gud med sin mission i verden. Bibelens beretning er beretningen om Gud, genforener eller forliger verden med sig selv ved tro på Jesus Kristus (2. Kor. 5:16-21). Kirken er sendt til verden, for sammen med Gud at deltage i den opgave: at elske og forlige gennem evangelisering, omsorg og retfærd.

Både 'Missionsbefalingen' og 'Kærlighedsbudet' er centrale for forståelse af vor mission. De er to sider af samme opgave. Jesus, som befaler os at 'elske Gud med hele vort hjerte, sjæl, sind og styrke ... og vor næste, som os selv (Matt. 22:37, 39), befaler os også at "Gå hen og gør alle folkeslag til mine disciple, idet i døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet

i lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer" (Matt. 28:19-20).

Kirkens mission i verden rækker ud til alle mennesker da enhver, som er skabt i Guds billede, har maksimal værdi. Det er vor mission at elske og værdsætte mennesker, som de elskes og værdsættes af Gud, som vil bringe dem fred, retfærd og frelse fra synd ved Jesus Kristus. Det er vor mission at have medynk med og omsorg for mennesker i nød og at gå imod sociale systemer og politik, som devaluerer og umyndiggør mennesket.

Kirkens mission gælder hele mennesket. Gud har skabt os som hele mennesker, og det er vor tjeneste at lade Guds kærlighed nå hele mennesket - legeme, sjæl og ånd. Vort kald til at forkynde evangeliet, yde omsorg og retfærd - er en enkel, integreret mission, der afhjælper menneskets fysiske, følelsesmæssige og åndelige behov.

Kirkens mission i verden rækker ud til alle mennesker, fordi Jesus Kristus kom til verden for at frelse alle, som påkalder hans navn. Som Guds folk er det vor forret og ansvar at dele evangeliets gode nyheder med dem, som vil høre. Vi brænder for at bruge enhver mulighed til at kalde folk til tro på Jesus, enten den gives os ved en gudstjeneste eller på tomandshånd.

Kirkens mission i verden rækker ud til alle mennesker, fordi helligånden fyldte alle de forsamlede i ovensalen på pinsedag (Ap.g. 2). Det er vor mission at prædike evangeliet om frelse ved Jesus Kristus for alle på jorden. Helligånden giver os kraft til at være vidner, så vi sammen med Gud kan opbygge hans kirke.

Det er med en håbets ånd og forventning, at vi påtager os vor gudgivne mission i verden. Den er mere end en menneskelig omsorg eller indsats. Vor mission er et svar på Guds kald. Det drejer sig om vor deltagelse i Guds riges forsoningsmis-

sion. Det drejer sig om kirkens trofaste vidnesbyrd om og synliggørelse af Guds kærlighed til verden - gennem evangelisering, omsorg og retfærdighed. Det gælder vor tro på Guds nådes evne til at forvandle dem, hvis liv er nedbrudte af synd og genskabe dem i sit eget billede.

3c. Vort kald til at være disciple

Vi er overgivet til at være - og inviterer andre til at blive - Jesu disciple. Med dette i tanke er vi forpligtiget til at sørge for undervisningsmuligheder (søndagsskole, bibelstudier osv.), hvorved troende kan opmuntres til vækst i forståelsen af den kristne tro og i deres fællesskabet med hinanden og med Gud. Vi forstår, at discipelskab omfatter en personlig invielse til lydighed mod Gud og til et disciplinært kristenliv. Vi tror, vi skal hjælpe hinanden med at leve det hellige liv ved fælles støtte, kristent fællesskab og kærlig ansvarlighed. Wesley sagde: "Gud har givet os til hinanden for at styrke hinandens hænder".

Kristent discipelskab er en livsstil. Det er den proces, hvorved vi lærer, hvordan Gud ønsker, vi skal leve i verden. Når vi lærer at leve i lydighed mod Guds ord, i respekt for troens disciplin og i kærlig ansvarlighed for hinanden, så begynder vi at fatte et disciplineret livs sande glæde og den kristene betydning af ordet frihed. Discipelskab er ikke blot viljekraft, som indordner sig under regler og regulativer. Det er værktøjet, hvormed Helligånden gradvis fører os til modenhed i Kristus. Det er gennem discipelskab, vi bliver mennesker med Kristi karakteregenskaber. Det ultimative mål for discipelskab er at blive forvandlet til lighed med Jesus Kristus (2. Kor. 3:18).

Ved at studere og meditere over skriften, opdager de kristne forfriskende kilder. Styrket og renses af ordets bad, dybt forankret i ordets sandhed, opdager disciplene til deres glædelige overras-

kelse, at de bliver ”forvandlet gennem en fornyelse af deres sind” (Rom. 12:2). Den kristne vej åbner sig for dem som en høj og åben vej. Og ved Guds kraft forsætter de på en livsvej, som overstråler de rent menneskelige og kulturelle værdier. Forfriskede af ordets kildevæld overgiver disciple sig selv til en grænseoverskridende tjeneste.

Vi bekræfter den livgivende værdi, som findes i de klassiske åndelige discipliner og som bruges til oplæring af kvinder og mænd til Jesu disciple. Discipliner som bøn og faste, tilbedelse, bibelstudier, ensomhed, tjeneste og nøjsomhed er naturlige udtryk og samtidig udtryk for en bevist overgivelse i den troendes liv.

Discipleskab kræver fælles støtte og kærlig ansvarlighed. Alene vil kun få af os udvikle de åndelige discipliner, som fører til kristen modenhed. Vi tror, at vi skal opmuntre til at gøre brug af den hjælp, som kommer fra søndagsskole, discipel- og bibelstudiegrupper, bedemøder, ansvarlighedsgrupper samt kristen rådgivning som nødvendig for vor åndelige udvikling og modenhed. Erkendelsen af den rolle som den gensidige ansvarlighed spillede i de wesleyanske gruppe- møder, opmuntrer os til at støtte dette i de nuværende kristne menigheder.

3d. Vort kald er højere kristen uddannelse

Vi har forpligtet os til en kristen uddannelse, der kan udruste mænd og kvinder til livslang kristen tjeneste. På vore seminarer, bibelskoler, kollegier og universiteter er vi forpligtet til at stræbe efter kundskab, udvikling af kristne karakteregenskaber og udrustning af ledere til at udføre vort gud-givne kald til tjeneste i kirken og i verden.

Højere kristen uddannelse er en vigtig del af missionen i Nazaræerens Kirke. I kirkens tidlige år grundlagde man institutioner for højere kristen

mænd og kvinder til lederskab og kristen tjeneste i den globale spredning af den wesleyanske helighedsvækkelse. Vor fortsatte forpligtigelse til højere kristen uddannelse har gennem årene skabt et verdensomspændende net af seminarer, bibelskoler, kollegier og universiteter.

Vort kald til højere kristen uddannelse, kommer direkte ud af det at være Guds folk. Vi skal elske Gud af hele vort "hjerte, sjæl og *sind*". Vi må derfor være gode forvaltere i udviklingen af vort *sind*, vore teoretiske ressourcer og i brugen af vor viden. På den baggrund er vi forpligtet til en åben og ærlig stræben efter viden og sandhed koblet med vor kristne tros hæderlighed. Højere kristen uddannelse er en nødvendig arena til udvikling af forvaltningen af vort *sind*. Meningen er, at skabe et sted karakteriseret af diskussion og opdagelser af sandhed og viden om Gud og om alle hans skabninger.

I højere kristen uddannelse er troen ikke sat i bås men skønt integreret med viden, i og med at tro og indlæring sammen udvikles. Det hele menneske er 'dyrket', og ethvert område af tanke og liv er sat i relation til Guds ønsker og planer. Kristne karakternormer og udrustningen af kristne ledere til tjeneste i kirken og verden virkeliggøres, i forbindelse med indlæringen om Gud, menneskeheden og verden. Denne forpligtigelse, som højere kristen uddannelse har til dannelse af det hele menneske, er afgørende for udviklingen af kristne mænd og kvinder til missionerende lederskab i kirken og i verden.

Som et forløst folk kaldt til lighed med Kristus og sendt som repræsentanter i verden for Guds kærlighed, deltager vi i Guds værk med at forløse mennesker. Højere kristen uddannelse bidrager markant til, at vi er et missionerende

folk - som tilbyder et bredt spektrum af viden - og er en nødvendighed for en effektiv tjeneste for Gud på vore mange arbejdsfelter. En fortsat trofast deltagelse i Guds forløserværk, gør det nødvendigt, at vi oplærer troende mænd og kvinder, der kan udfylde en plads som kristen leder i kirke og i verden.

Den verden, vi er kaldt til at virke i, bliver stadig tættere forbunden og mere kompliceret dag for dag. Efterhånden som Guds forløsende værk får fremgang i de nuværende og kommende generationer, vil vort vidnesbyrd om Jesus som Herre og effektive deltagelse med Gud i opbygningen af kirken, fortløbende kræve hengivenhed til den højere kristne uddannelse.

Konklusion

Ved indgangen til det 20. århundrede fremstod Nazaræerens Kirke! P.F. Bresee og andre var dybt overbevidste om, at Gud havde ladet kirken fremstå med det udtrykkelige formål at forkynde evangeliet om Jesus Kristus for kirken og verden i henhold til den wesleyanske-helligheds tradition. Der er tydelige tegn på Guds ledelse i dette kirkesamfund. Fra en nystartet bevægelse er Nazaræerens Kirke nu vokset til mere end 1,3 mill. medlemmer fordelt på 119 lande.

Ved indgangen til det 21. århundrede har fremtiden for trossamfundet aldrig set lysere ud. Mange tror, at vi ikke fremstod for det 20. århundrede men for det 21. århundrede. Nu har vi forudsætninger for at give et betragteligt bidrag til vor postmoderne verden. Denne erklæring hviler på vor wesleyanske-helligheds tradition med dens radikale, positive forståelse af nåde. Vi tror, at menneskets natur, og i sidste instans samfundets, kan blive radikalt og permanent forandret ved Guds nåde. Vi har en urokkelig tillid til dette håbets budskab, som kommer fra vor hellige Guds hjerte.

P.F. Bresee sagde stolt: "Solen går aldrig ned om morgenen". Det er stadig 'morgen' i Nazaræerens Kirke, for solen går aldrig ned over vort globale kirkesamfund. Vi er radikalt optimistiske med hensyn til vor påvirkning af verden i det 21. århundrede med helligheds-forkyndelsen. Med klar-syn, fuld overgivelse og fast tro, betragter vi det 21. århundrede som vor tids største mulighed for at 'gøre' mennesker fra alle folkeslag til disciple, der ligner Kristus.